

2. Управління розвитком територіальних громад

Наталія Леонідівна Панасенко,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри публічного управління та адміністрування

Полтавського державного аграрного університету

м. Полтава, Україна

Анна Володимирівна Дахно

здобувач вищої освіти СВО Бакалавр

кафедри публічного управління та адміністрування

Полтавського державного аграрного університету

м. Полтава, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ ОРГАНІВ УПРАВЛІННЯ В ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Процеси реформування територій, що розпочався у 2014 р. вимагають від органів місцевого самоврядування значної самостійності в межах прийнятих їх повноважень, а отже, відповідальності за прийняті рішення. Соціально-економічний розвиток об'єднаних територіальних громад залежить від побудови оптимальних взаємовідносин між структурними підрозділами та така структура управління спрямована на спрощення життя громадянина. Від цього залежить досягнення стратегічної мети і ефективна діяльність об'єднаної територіальної громади. Проблема дефіциту власних ресурсів потребує вдосконалення організаційної моделі місцевих органів влади, що в свою чергу включає оптимізацію чисельності апарату управління та підвищення кваліфікації персоналу, адаптація до нових умов господарювання. Отже, пошук оптимальної організаційної моделі територіальної структури являється актуальним.

В роботах [1; 2] автори зазначають, що формування організаційної структури місцевих органів виконавчої влади повинно здійснюватися за структурно-функціональним підходом, який забезпечує створення департаменту, управління та відділу відповідно до виконання певних функцій.

Стратегія розвитку територіальної громади являється основним документом, що формулює пріоритетні напрямки розвитку громади та має досить важливий вплив на моделювання організаційної структури апарату та виконавчих органів сільської (селищної, міської) ради. Пріоритетні напрями діяльності і розвитку територіальної громади не можна здійснити без інституційної спроможності органу, тобто без кваліфікованих працівників чи відповідних структурних підрозділів за реалізацію цих пріоритетів. Стратегія вказує, як повинна розвиватися організаційна структура апарату та виконавчих органів місцевої ради в продовж п'яти років.

При створенні організаційної структури спочатку формується перелік функцій та повноважень, які будуть реалізовувати апарат місцевої ради та її виконавчі органи, а потім створюються структурні підрозділи. Орган місцевого самоврядування, створюючи організаційну структуру, визначає кількість структурних підрозділів та чисельність працівників, які будуть виконувати

покладені на них повноваження і функції, а також формує типи посад працівників (посадова особа місцевого самоврядування, службовець, робітник). В кожному структурному підрозділі відбувається призначення категорії посадових осіб місцевого самоврядування (головний спеціаліст, провідний спеціаліст, спеціаліст 1 категорії, спеціаліст 2 категорії, спеціаліст), категорія залежить від складності повноважень та їх обсягу.

Рис. 1. Місце організаційної структури в організаційно-розпорядчих документах органу місцевого самоврядування

Важливим є схвалення документу, щодо чіткого розподілу повноважень між головою (сільським, селищним, міським), заступниками голови з питань діяльності виконавчих органів, секретарем місцевої ради та керуючим справами виконавчого комітету (у випадку створення окремої посади) та їх розміщення в ієрархічній структурі органу місцевого самоврядування, виконання ними функціонального навантаження та усунення дублювання функцій.

Створення організаційної структури об'єднаної територіальної громади з орієнтацією на повноваження є доцільною, ніж з орієнтацією на стратегічний план розвитку. Організаційна структура повинна побудуватися так, щоб об'єднані територіальні громади могли взяти на себе в повному обсязі повноваження, які делегуються державою.

Список використаних джерел:

1. Бобровський О. І. Удосконалення організаційної структури обласних державних адміністрацій: методичний підхід. *Право та державне управління*. 2020 р. № 4. С. 185-197.
2. Серьогін С., Петренко О., Шпітун І. Модернізація діяльності органів виконавчої влади в Україні: структурно-функціональний підхід. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2010. Вип. 1(4). URL: http://archive.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/dums/2010_1/10sssf.pdf (дата звернення: 05.11.2022).